

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Barbory Biedermannové
„Bankovní záruka v mezinárodním obchodě“

Rigorózní práce je věnována rozboru právní úpravy bankovních záruk v mezinárodním obchodním styku. Záměrem práce, jak autorka píše v Úvodu (s. 5), je poskytnout ucelený pohled na institut bankovní záruky a využití bankovní záruky v mezinárodním obchodě, včetně postřehů z bankovní praxe. Samotná práce také svědčí o zkušenostech autorky, která je s bankovní praxí denně konfrontována. Její podnět, analyzovat tuto dosud v české literatuře málo zpracovanou oblast, jsem proto velice uvítala a autorce doporučuji, aby alespoň některé části publikovala.

Rigorózní práce je logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává ze tří hlavních oblastí: nejprve je bankovní záruka podrobně vymezena jako právní institut, dále je analyzována z pohledu zúčastněných subjektů, nakonec jsou uváděny a komentovány mezinárodní obchodní zvyklosti, které se v této oblasti výrazně uplatňují

Práce sestává z deseti částí, jimž předchází stručný Úvod a po nichž následuje Závěr. První kapitola, nazvaná „Definice bankovní záruky“, pojednává o historii a terminologii bankovních záruk a uvádí nejvýznamnější právní instrumenty. V souvislosti s vymezením bankovní záruky dle českého práva se přímo nabízí otázka, zda má rozdílné hodnocení, týkající se vztahu mezi bankou a beneficentem, nějaký právní význam (ke s. 11). Jako specialistu na kolizní právo mne samozřejmě zajímá, zda se tento rozdílný teoretický přístup, který autorka naznačuje, projevuje také v kolizním řešení? Jak by byla řešena otázka rozhodného práva, pokud není zvoleno? K této otázce by se autorka mohla vyjádřit při ústní obhajobě své práce.

Druhá kapitola pojednává o pramenech právní úpravy. Autorka uvádí příklady mezinárodního prvku, mezi nimi i případ, kdy je mezinárodní prvek dán předmětem právního vztahu, např. bylo-li smluvními stranami sjednáno poskytnutí bankovní záruky dle jiného než českého práva (s. 22). Je to takto podle českého práva skutečně možné ujednat, pokud by nebyl dán zároveň mezinárodní prvek ještě na základě jiné skutečnosti? I k tomuto by se autorka mohla vyjádřit při obhajobě. Třetí kapitola uvádí subjekty bankovní záruky, jimž jsou dlužník, beneficent a banka. Následuje čtvrtá kapitola, která se zabývá podrobně obsahem bankovní záruky. Zaujala mne partie o podvodných bankovních zárukách, psaná zřejmě na základě konkrétní zkušenosti. Zajímalo by mne, zda se autorka s podvodnými bankovními zárukami setkala v praxi, zda se takové záruky vyskytují na českém bankovním trhu. Pátá

kapitola klasifikuje bankovní záruky podle různých kritérií a rozebírá je. Šestá kapitola je zaměřena na přijetí bankovní záruky a na její uplatnění.

Sedmá kapitola se věnuje pravidlům ICC pro bankovní záruky. Na s. 72-73 se autorka kriticky vyjadřuje k pojetí těchto pravidel, zastávanému v Beckově šedém komentáři k obchodnímu zákoníku. S autorčinou kritikou plně souhlasím: vyplývá z ní, že v ČR je bohužel stále ještě málo specialistů v oboru mezinárodního obchodu a že otázky z tohoto oboru, které skutečně mezinárodně obchodní specializaci vyžadují, jsou často posuzovány „bianco“, bez podrobnějších znalostí. Velmi pozitivně hodnotím konkrétní příklad (s. 73 n.), kdy autorka podrobně analyzuje platební záruku, jejíž forma je otištěna v příloze. Následující tři kapitoly rozebírají jednotlivé publikace ICC, a to Uniform rules for contract guarantees, Uniform rules for demand guarantees a Uniform rules for contract bonds. Tyto předpisy údajně dosud nebyly ani přeloženy do češtiny, a je tedy nemalou zásluhou autorky, že je podrobně rozebírá. Práce ústí ve stručný Závěr, v němž autorka mimo jiné poznamenává, že v poslední době došlo k výraznému zlepšení právní a zvyklostní úpravy bankovních záruk, zejména v mezinárodním obchodě.

Rigorózní práci hodnotím pozitivně, autorka prokázala samostatnost myšlení, schopnost pracovat s původními prameny i s odbornou literaturou. Práci proto doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Barboře Biedermannové přiznán akademický titul JUDr.

V Praze dne 7.4.2006

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.